

Při zádušní bohoslužbě

**Hlavní hymny pro večerní a liturgii
ke službě za zesulé**

Notace v příloze

Při zádušní bohoslužbě

Na večerní

Po úvodním žalmu

Stichiry na »Hospodine, k tobě volám« — na 6

3 dle typiku (např. z oktoichu) a 3 zádušní.

Hlas 8.

Všech, od *dávných* věků zemřelých, vzpomínáme dnes jména, konajíce jejich památku. Na všechny, v každé době zbožně žijící, pamatujeme, věrní, opěvující Pána a Spasitele, vyprošující jim horlivě dobré zodpovídání na soudu Boha našeho. Až přijde soudit celou zemi, aby obdrželi radostné stání po pravici Jeho spolu se spravedlivými, získali světlý úděl mezi svatými a hodnými se stali nebeského Jeho království.

Krví svou, Spasiteli, lidi jsi vykoupil, smrtí svou jsi nás od hořkosti smrti vysvobodil a život věčný jsi nám udělil svým vzkříšením. Upokoj, Pane, všechny, jež skonali ve zbožnosti — ať v pouštích či ve městech, buď na moři nebo na zemi či na jakémkoliv místě; všechny krále, kněze, archijereje, monachy i světské křesťany veškerého stáří i všelikého původu. Učiň je hodnými nebeského království svého.

Pro zmrtvýchvstání tvé, Kriste, nevládne už smrt nad zesnulými ve zbožnosti. Pročež vroucně prosíme: „Upokoj v *rajských* palácích svých a náruči Abrahámově služebníky své — od Adama až do současnosti — všechny, kteří ti upřímně sloužili, otce i bratry naše, přátele spolu s příbuznými, každého člověka, který ti byl za života svého věrným služebníkem. Všechny, kteří se k tobě odebrali různými způsoby a jakýmikoliv cestami, Bože, učiň hodnými nebeského království svého.“

»Sláva...« (Hlas 8.) (*Zádušní stichira od sv. Jana Damašského*)

Pláči a naříkám, když myslím na smrt a vidím, jak k obrazu Božímu stvořená krása naše leží v hrobech nevzhledná, připravená

o slávu a nemající podoby. Ó, jak divná je to věc? Jaké tajemství stalo se s námi? Jak podlehli jsme rozpadu? Jak smrt si nás podmanila? Zajisté, jakož psáno jest, *děje se tak* na pokyn Boha, jenž zesnulým uděluje odpočínutí.

I nyní... (Bohorodičen podle typiku. V pátek večer je to dogmatik panujícího hlasu – čili první bohorodičen z minulé soboty večer.)

Světlo tiché.

Místo prokimenú se zpívá zádušní: „Alleluja“ (8. hlas) s dvěma verši. (Srovň. Ž 64,5; 44,18)

Alleluja. (Třikrát)

Verš 1.: Blahoslavení jsou ti, jež vyvolil a přijal Pán.

Verš 2.: Památka jejich přecházení bude z pokolení na pokolení.

Stichiry na stichovně

Podle typiku

Po Otčenáši

Zádušní tropar (hlas 8.)

Ty, jenž v hlubokosti své moudrosti **!** lidumilně vše řídíš **!** a co jest prospěšné, **!** všem podáváš, jediný Tvůrce, **!** upokoj, Hospodine, duše služebníků svých, **!** neboť naději svou složili na tebe, **!** Stvořitele a budovatele **!** a Boha našeho. **!**

I nyní...

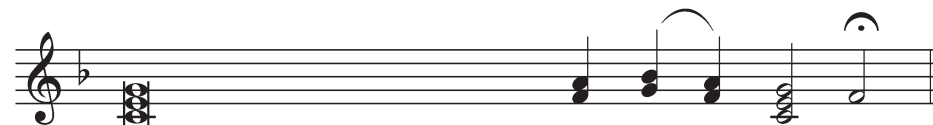
Zádušní bohorodičen

V tobě tvrz a útočiště máme **!** a líbeznou orodovnici u Boha, jehož jsi porodila, **!** Bohorodice panenská, **!** záchranu věrných! **!**

Ektenie a propuštění

Hlas 8. — troparový

1. a líbeznou orodovnici u Boha, jehož jsi po - ro - di - la,
2. zá- chra - no _____ věr - ných!

Duše jejich **!** v blaženosti spočinou.

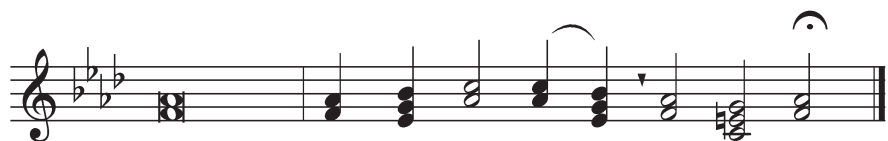
Verš: K tobě, Hospodine, povznesl jsem duši svou, Bože můj.

I nyní...

Zádušní bohorodičen

1. V tobě tvrz a úto- čiš - tě má - me
2. Bohoro- di - ce pa - nen - ská,

Zádušní prokimen

Duše jejich v bla - že - nos - ti spo - či - nou.

Na liturgii

Blahoslavenství

Zádušní tropar (hlas 8.)

Ty, jenž v hlubokosti své moudrosti | lidumilně vše řídíš ☩ a co jest prospěšné, | všem podáváš, jediný Tvůrce, ☩ upokoj, Hospodine, duše služebníků svých, | neboť naději svou složili na tebe, ☩ Stvořitele a budovatele | a Boha našeho. ☩

Sláva... (Zádušní kondak, hlas 8.)

Se svatými upokoj, Kriste, duše služebníků svých tam, kde není bolesti ani stenu ani vzdechu, ale život jest nekonečný.

I nyní... (Zádušní bohorodičen, hlas 8.)

V tobě tvrz a útočiště máme | a líbeznou orodovnici u Boha, jehož jsi porodila, ☩ Bohorodice panenská, | záchranu věrných! ☩

Zádušní prokimen (hlas 6.) (Srovn. Ž 24,13, 1—2)

Duše jejich | v blaženosti spočinou.

Verš: K tobě, Hospodine, povznesl jsem duši svou, Bože můj.

Apoštol řadový a pak zádušní: 1 Sol 4,13—17

Alleluja (hlas 4.) (Srovn. Ž 64,5; 44,18)

Verš 1.: Blahoslavení jsou ti, jež vyvolil a přijal Pán.

Verš 2.: Památka jejich přecházeti bude z pokolení na pokolení.

Evangelium řadové a pak zádušní: Jan 5,24—30

K přijímání

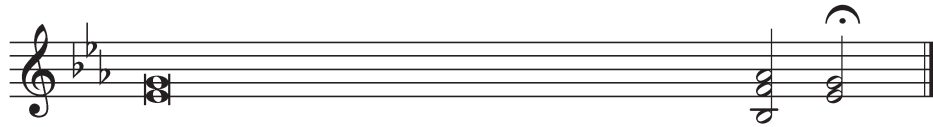
Blahoslavení jsou ti, jež vyvolil a přijal Pán. Památka jejich přecházeti bude z pokolení na pokolení. Alleluja (třikrát).

Příloha: notace zádušních hymnů

Na večerní

Místo prokimenů se zpívá: „Alleluja.“

Alleluja, alleluja, alle - lu - ja.

Na liturgii

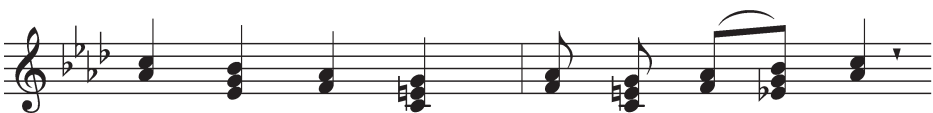
1. Ty, jenž v hlubokos- ti své moud - ros - ti
2. a co jest pro - spěš - né,
3. upokoj, Hospodine, duše slu - žeb - ní - ků svých,
4. Stvořitele a bu - do - va - te - le

Sláva...

Zádušní kondak

Se sva - tý - mi u - po - koj, Kris - te, du - še

a - ni ste - nu a - ni vzde - chu,

Alleluja.

Verš 1.: Blahoslavení jsou ti, jež vyvolil a přijal Pán.

Verš 2.: Památka jejich přecházeti bude z pokolení na pokolení.

Tropary zpívané na večerní po Otčenáši viz na liturgii.

Zádušní tropar

Hlas 8. — troparový

1. lidu- mil - ně vše ří - díš
2. všem podáváš, je - di - ný Tvůr - ce,
3. neboť naději svou slo- ži - li na te - be,
4. a Bo - ha na - še - ho.

slu - žeb - ní - ků svo - jich tam, kde ne - ní bo - les - ti

a - le ži - vot jest _____ ne - ko - neč - ný. _____